

Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς, Φως πολύ και παράδοξο γέμισε το κελλί στο οποίο βρισκόταν το ιερό άγιο λείψανό του!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Γρηγόριος Παλαμάς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όταν η μακαρία ψυχή του αγίου Γρηγορίου Παλαμά Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εξήλθε από το σώμα του, η Χάρις του Αγίου Πνεύματος φανέρωσε και στους λοιπούς ανθρώπους εξαίσια την εσωτερική λαμπρότητα της ψυχής του.

Αφού φως πολύ και παράδοξο γέμισε το κελλί στο οποίο βρισκόταν το ιερό άγιο λείψανό του.

Συγχρόνως έλαμψε το πρόσωπό του, παρ' όλο που ενόσω ζούσε ήταν σοβαρό, σκυθρωπό και κατάξηρο.

Αυτής της υπερούσιου λαμπρότητας έγιναν μάρτυρες όλοι οι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης οι οποίοι έσπευσαν να λάβουν μέρος στην κηδεία και τον ενταφιασμό του Αρχιερέως τους.

Έτσι, το σκήνωμα του αγίου Γρηγορίου έμεινε αχώριστο από την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος και γι' αυτό και στη συνέχεια αναδείχθηκε ο τάφος του κατοικία του θείου φωτός, πηγή θαυμάτων, βρύση ιερών χαρισμάτων και δωρεάν ιατρείο.

Αλλά ο άγιος Γρηγόριος ήταν θαυματουργός και ενόσω βρισκόταν στη ζωή.

Ο άγιος είχε έναν φίλο Ιερομόναχο ο οποίος ονομαζόταν Πορφύριος. Ένα βράδυ, παραμονή της γιορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος κατά την οποίαν τελούσαν την αγρυπνία της μεγάλης εορτής έπιασε τον Ιερομόναχο ένας σφοδρός πόνος στην αριστερή πλευρά.

Από τον πόνο αυτό δεν μπορούσε να ξαπλώσει ούτε στο κρεβάτι.

Επειδή στην αγρυπνία αυτή πήγε και ο άγιος Γρηγόριος για να λειτουργήσει, τον πλησίασε ο Ιερομόναχος Πορφύριος και τον παρακάλεσε θερμά για να τον θεραπεύσει.

Και τότε ο άγιος, έβαλε σταυροειδώς το χέρι του στην πλευρά του Ιερομονάχου και είπε με κατάνυξη και συντριβή το τροπάριο, «Σταυρούμενος, Δέσποτα...» κτλ, και το «Ίασαι σε ο Χριστός...», και ω του θαύματος ελευθερώθηκε ο πάσχων από τον πικρό εκείνο πόνο και έγινε υγιής.

Διασκευή από τον «Μέγα Συναξαριστή της Εκκλησίας», μήνας Νοέμβριος, τόμος 11ος.

(επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Πηγή: pemptousia.gr